

1. Co tě to hned po ránu napadá?
 Nohy, ruce – komu je chceš dát?
 Je to v krvi, co tvou hlavu přepadá,
 chtělas' padnout do hrobu a spát.

R: Poranění andělé jdou do polí,
 stěhovaví lidi ulítaj.
 Panenku bodni – ji to nebolí,
 svět je, mami, prapodivnej kraj.

2. Po ránu princezna je ospalá,
 na nebi nemusí se bát.
 V ulicích doba zlá ji spoutala,
 polykač nálezů a ztrát.

R:

3. Co tě to zas po ránu napadá?
 Za zrcadlem nezkoušej si lhát.
 Miluju tě, chci tě – to ti přísahám
 na kolenou, lásce pomoz' vstát.

R:

+ /: svět je mami, prapodivnej kraj... :/